

141. OPEN CHAMPIONSHIP

Big Easyho znovuzrození

Červenec

Foto: ISIFA

V tuto chvíli Ernie Els ještě netušil, že podruhé zvítězí na Open, radost z berdíku na závěrečné jamce turnaje měl každopádně velikou.

Možná v golfu neexistuje desatero přikázání, alespoň tři bychom však v případě letošního Open dohromady dali. 1. Nedopřej hostinu hladovým bankrům. A že jich na osmnáctce Royal Lytham & St. Annes číhá přes dvě stovky... 2. Nedovol zlověstným spárům rafu, aby lapili tvůj míč. 3. Věř, a to až do samého konce. Podobně jako Ernie Els, jemuž jeho víra vynesla po deseti letech druhý titul z Open a celkově čtvrtý major v kariéře.

TEXT: HELENA WOODCOCK
FOTO: ISIFA, GLOBE MEDIA/ACTION IMAGES, GLOBE MEDIA/REUTERS

Prší, prší jen se lije

Pondělí
16
Červenec

Dle meteorologů jsme si minimálně na severu Skotska „užili“ ten nejmokřejší červen za posledních 100 let. Zdá se ale, že jsme si mokré počasí s sebou omylem přibalili do auta a po čtyřech hodinách vytrvalého deště dorazili do promočeného Royal Lytham and St. Annes, dějiště letošního Open Championship.

V Británii je počasí obligátním tématem hovorů, zvlášť když se dá popsat jedním slovem – příšerné. A aby toho nebylo málo, vodu nám slibují na několik příštích dní. Ale pokud bychom měli nalézt jednu zemi, kde vděčné golfové obecenstvo neodradí jakékoliv počasí, tak jsme tady správně.

Hráči nicméně nadšením nesrší. Nebývalé množství vláhly svědčí bujícímu rafu a ten, kdo spoléhá na dlouhé (a někdy nepřesné) drajvy, mívá v Lythamu těžké pořízení. Pokud se k dešti přidá vítr, bude letošní šampionát jednoznačně o inteligentní herní strategii, nikoli o svalech a dlouhých odpalech. Tiger Woods se údajně nechal slyšet, že hřiště je v takových podmínkách takřka nehratelné...

To obháje trofeje Darren Clarke i letošní vítěz Masters Bubba Watson zase upozorňovali na zrádné bankry, kterých tu mají přes dvě stovky! „Trestají velmi krutě,“ zdvihal varovně prst Clarke a dodal, „uvidíte, že tento týden si někteří hráči raději zvolí drop.“ A Bubba přidal svou typickou hlášku: „Dnes jsem hrál hřiště poprvé a v bankru jsem skončil dvakrát. Nepočítal jsem je, ale na osmnáctce jich je asi sedmnáct... Taky už jich tam mohli nechat o jeden víc, aby symbolika byla dokonalá.“

A pár smělejších hlasů před začátkem turnaje zvěstovala, že v podobných podmínkách, před deseti lety dobyl Open Ernie Els.

Bubba Watson zkrápěný kapkami deště.

Foto: GLOBE MEDIA/REUTERS

2012

21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

V záři reflektorů

Úterý
17
Červenec

Před začátkem turnaje panuje obvykle příjemná a pozitivní nálada. Hráči testují hřiště, připravují se na turnaj a jsou uvolněnější a přístupnější než ve dnech samotné soutěže. Novináři využívají této příležitosti k tomu, aby vyzvěděli více o jejich pocitech týkajících se formy, šanci na vítězství, ale i něco mála z jejich soukromí.

Darren Clarke je srdečný Ir s úsměvem na tváři a příjemnou otevřeností. Bubba Watson se dá zase popsat dvěma slovy – velké dítě. Je to chlapec s originálním, byť poněkud neortodoxním stylem, pro kterého golf znamená hodně, nikoli však všechno. Na rádoby objevné otázky typu, zda hřiště bude víc vyhovovat pravákovi či levákovi, odpovídá s vtípem a úsměvem. „Kolikrát tady zvítězil levák? Jednou? Tak evidentně hřiště vyhovuje více pravákovi.“

Dalším hráčem, který rád vtípkuje a trochu si pohrává s novináři je Lee Westwood. Jeho tiskovka byla patrně nejveselejší ze všech. *Lee je specialista na naprosto seriózní komentáře, které ukončí malou pauzičkou a pak vždy upustí výjadou bombu.* Osobně to považuji za velice osvěžující, protože není mnoho tiskovek s golfisty, na kterých se od srdce zasmějete.

FOTO: GLOBE MEDIA/ACTION IMAGES

Před vypuknutím bojů Lee Westwood nešetřil typicky ostrovním humorem.

To na tiskové konferenci s Tigerem Woodsem se určitě nepobavíte a budete mít štěstí, když se párkrát usměje. Novináři po těchto setkáních nevědí o Tigerovi ani víc, ani míň než předtím. Otázky se musejí striktně týkat golfu a musejí to být ty správné dotazy, jinak se dočkají jen úsečné odpovědi.

Také Rory McIlroy je milý kluk. Na tiskovkách působí upřímně, sdílně a přátelsky. Nebojí se přiznat, že golf je někdy frustrující, umí říct, že „nehrál dobře“ a že se v určitých situacích reagoval nedospěle. Získává si tím spoustu sympatií, snad mu to vydrží co nejdéle.

Věčné i (ne)vděčné téma – Tiger Woods

Středa
18
Červenec

Tiger Woods je věčné téma. Může už hrát dobře nebo ne, ať se kaje nebo je arogantní, ať se líbí, kam se líbí. Speciální zacházení, speciální bezpečnostní eskorta, speciální vchody a výhledy.

Poprvé jsem se zúčastnila Open jako divák v roce 2007 a měla jsem možnost sledovat jej na vlastní oči. Již tehdy mě fascinovalo jeho robotické, avšak do značné míry pochopitelné chování, neboť maximální

S Tigerem Woodsem to na tiskovkách bývá těžké...

FOTO: GLOBE MEDIA/ACTION IMAGES

soustředění na hru je cestou k úspěchu. Na druhou stranu je turnaj podívanou pro diváky, takže mně určitý kontakt hráč – obecenstvo opravdu chyběl.

V okamžiku, kdy jsem se Open začala účastnit jako novinářka, poznala jsem i jeho tvář mimo hřiště. Vzhledem k tomu, že Woods golf „prodává“, je pro každého sportovního novináře nezbytné, aby k němu měl přístup. A to znamená chovat se v souladu s jeho pravidly, klást ty správné otázky, a hlavně udržovat vysoký stupeň diskretnosti.

Když pak v zimě roku 2009 pár ostře sledovaných událostí změnilo chod věcí, Woods na pranýři znamenal symbolický pád jakési neproniknutelné opony a spustil vodopád nepřijemných otázek, o kterých se dříve nikomu ani nesnilo. Kající se hvězdy nezbývalo, než nějakou dobu tyto otázky snášet a v rámci svého očištění na ně odpovídat.

Ale zdá se, že doba lovu pominula. Novinářka Lynne Truss pro středovní The Times napsala úvahu týkající se Woodse a poskytla zajímavý pohled na věc. Mimo jiné zde otevřeně vyslovila názor, že všemocná Woodsova vůle tvořit realitu je zřejmě nekonečná.

Popisuje Američanovy cesty na Open Championship 2010 a následně na Ryder Cup, kdy se z hvězdy stal najednou padlý idol, jehož se novináři na okamžik přestali obávat. Ale teď? O dva roky později jsme opět odkázáni na oficiální verzi Tigerova příběhu, jenž neobsahuje žádné informace o skandálech z jeho osobního života. Sílou své osobnosti dokázal z oněch událostí udělat jedno velké tabu.

A zase ty majory

Čtvrtek
19
Červenec

Slunečno, bezvětří a tu a tam nějakou přeháňku připravil Lytham golfové špičky na úvod 141. Open. Díky tomu si hráči odnášeli nízká skóre, to nejnižší pak Australan Adam Scott. Vzrušující úvod jen rozdmýchal debaty na téma kdo, jak a kdy získá onen první nebo další major.

Jednou z nejčastějších kladných otázek na tiskových konferencích dotaz na skutečnost, že posledních 15 majorů získával vždy nová tvář. Jako by se novináři z nějakého důvodu nemohli vzpamatovat ze skutečnosti, že divější dominance Tiger Woodse je praví.

Když se podívám na světovou golfovou špičku, hráče ve vztahu k majorům dělím do tří skupin. V první jsou ti, kteří hrají skvěle a vyhrávají jiné turnaje, nicméně se jim dosud nepodařilo získat onen vytoužený major. Do skupiny čekatelů patří „nešťastníci“ jako světová jednička Donald, trojka Westwood nebo třiadvacátý García.

Aniž bych chtěla oslabovat význam majorů, domnívám se, že každé vítězství, zvláště jsou-li na startu ti nejlepší, se počítá. Majory jsou o historii, o velkých jménech a o divácké popularitě, ale v konečném důsledku je to 72 jamek náročného golfu podobně jako v jiných turnajích.

Druhou skupinu tvoří ti s jedním korálkem na šňůrce úspěchů z turnajů velké čtyřky – McIlroy, Oosthuizen či Graeme

McDowell. Vznáš se nad nimi pomyslný otazník ve smyslu pochybností o tom, zda mají před sebou úspěšnou kariéru (rozumějte v oblasti majorů, protože ty se počítají), anebo jsou to jen jednorázové hvězdičky.

A pak je tu třetí skupina, hráči s několika majory na kontě, kteří i nadále hrají dobře a drží se na špičce. Sem patří třeba Mickleson, Els a Harrington. Řeknete si, že to je patrně pozice, ve které chcete být. Ale ani tito golfisté nemají na růžích ustláno. Dosáhli sportovního vrcholu, získali za něj uznání, ale vlastně se už o ně zase nikdo až tak nestará – mají takřkajíc splněno. Bylo by sice hezké, kdyby znovu zvítězili, nicméně nezbytné to není. Tedy s výjimkou Woodse, neboť ten tvoří skupinu sám o sobě.

Rory McIlroy i Louis Oosthuizen už vědí, jak chutná výhra na majoru. Tentokrát do bojů o vítěznu trofej ale nezasáhli.

Od každého kousek

Pátek
20
Červenec

Vytrvalý a silný déšť přes noc přinesl 11 mm srážek a ráno vyhnal na hřiště armádu greenkeeperů se speciálními ždímačkami, aby pomohli hřiště vysušit. Naštěstí jsme na linksu a písčité půda se s mokřkými podmínkami vyrovnává skvěle, a tak pár hodin stačí k tomu, aby se hřiště dostalo z nejhrošího. Britové ovšem opět dokonale demonstují svou ochotu odolávat nepříznivému počasí, a tak jich branami areálu denně projde na 30 000.

Druhé kolo nejstaršího majoru světa se však nakonec neslo ve znamení převážně sucha a bezvětří, což je vzhledem k letošnímu uplakanému britskému létu malý zázrak. Ale není všem dnům konec, ještě máme dva dny před sebou.

Tisku dominovaly zprávy o potížích Lee Westwooda udržet svůj míček pod kontrolou, o neuspokojivém prvním kole obháje trofeje Clarka, o Roryho šlajsu a zraněném divákovu a vracející se k Tigerově formě. K Woodsovi se váže i jedna zajímavá statistika, jež praví, že na 12 ze svých 14 majorů byl před víkendem dvě rány za vedoucím hráčem, tudíž je statisticky mimořádně horkým železákem v ohni.

Hrdinou pátečního dne byl ovšem jiný Američan – Brandt Snedeker. Hrál fantastický golf, na prvních 36 jamkách nezapisoval jediné bogey a ani jednou neskončil v bankru. Brilantním výsledkem vyrovnal nejnižší skóre po dvou kolech Open a svůj výkon komentoval slovy: „Vsadím se, že každý z vás tady je ve stejném šoku jako já sám.“

Jeden z tazatelů na následující tiskové konferenci poznamenal, že ačkoliv Američan zvítězil v několika turnajích, *mnouho lidí tady v Británii si asi teď říká, kdo je ten Brandt Snedeker vlastně je? Na což golfista se smíchem bráskně odvětil: „Jsem si jistý, že to si teď říká i spousta Američanů.“* A kdo tedy je tento usměvavý blondák? Dle svých slov je pohodový člověk, který má štěstí, že se živí golfem.

Brandtu Snedekerovi sice po dvou kolech trochu došla pára, ale skvělí britští fanoušci si jej již budou pamatovat.

Napínavý třetí den

Sobota
21
Červenec

Ráda bych začala nějak kreativněji, ale nemohu si pomoci. Počasí prostě hraje velkou roli. A tak když se dnes ukázalo slunce a azurová obloha, začali jsme věřit, že snad přece jen na Open dorazí léto.

Po pěti dnech na turnaji jsem se konečně vzdálila od počítače a pracovních povinností a vyrazila na hřiště. Píše se o něm, že není nijak pohledné. Jednak je obklopeno rezidenční zástavbou, postrádá výhledy na moře, a navíc jej po jedné straně lemuje železniční trať.

Mně osobně takové hodnocení připadá nefér. Je to klasický links se skutečně štědrým přidělem bankrů a působivými přísečnými dunami. Impozantní budova klubovny nyní lemovaná tribunami pro diváky dotváří dokonalé jeviště pro korunovací dalšího vítěze Open.

Britským médiím i nadále dominují Woods, Westwood, McIlroy, Casey a samozřejmě takřka neznámý Brandt Snedeker, jenž zažil pravé golfové trápení, ale i tak zůstává v dosahu vedoucího Adama Scotta. Ne vždy se však noviny věnují pouze jejich hře. Rory McIlroy je momentálně mimořádně vděčné téma. Herně se mu příliš nedaří a zdá se, že novináře více zajímá jeho love story s dánskou tenisovou hvězdou Caroline Wozniacki a případná souvislost romance s poklesem sportovní výkonnosti obou sportovců.

Na Open se hoduje vydatně.

Open je fantastická podívaná a každý seriózní golfista by se na turnaj alespoň jednou za život měl vypravit. Je to také akce s mimořádně náročnou logistikou. Vždyť každý den turnaje je třeba se postarat o 50 000 až 60 000 lidí. Během šampionátu se vypije 86 000 piv, 40 000 šálek kávy či čaje, sní se 11 000 čokoládových tyčinek, 20 000 sendvičů a 33 000 porcí fish & chips. Dokonalý obrázek britského stravování!

A hráči? *Lým cateringu dorazil do Lythamů devět dní před začátkem turnaje a do čtvrtka byla sestava 40 členů personálu včetně šesti šéfkuchařů kompletní.* Kuchařům začíná každý pracovní den ve tři hodiny ráno a končí v deset večer.

Finále aneb krutý je golf

Neděle
22
Červenec

Nevím, jak je to možné, ale přesto, že každý den na Open začíná brzy ráno a končí pozdě večer, uběhne tento týden vřdycky jako voda. Neděle je tady, slunce svítí a teplota dosahuje skoro 20 stupňů. Máme před sebou snovou výsledkovou tabuli slibující fantastický závěr.

Spekulace o možném vítězi nabírají na obrátkách. Pokud ale chcete vědět, koho že ruce dnes jistě spočinou na trofeji Claret Jug, tak věřte, že jeden muž má toto privilegium již několik let. Miliony lidí po celém světě budou sledovat rytce Garry Harveyho, jak na podstavec trofeje klade jméno dalšího vítěze.

Kdyby každý turnaj měl takový závěr jako ten dnešní, tak bych sledováním golfu pokaždé zestárla o několik let. Ernie Els zvedl nad hlavu Claret Jug za burácejících ovací zcela zaplněných tribun a svým triumfem demonstroval, jak vzrušující, ale i krutý umí být golf. Pokud ve fotbale vede jedno mužstvo o čtyři góly, je v zápase většinou rozhodnuto. Golf takový není...

Když Adam Scott na 14. jamce zapisoval birdie, nikdo ani omylem nepředpokládal, že Claret Jug neskončí u protivnožců. Leč, nestalo se, a mé pocity poté by se v tu chvíli daly popsat jako šok, ohromení a úžas. Vstoupit do posledního kola nestaršího majoru s náskokem čtyř ran a nakonec cenou trofej ztratit na posledních čtyřech jamkách – to bych nikomu nepřála.

Adam se nicméně skutečnosti postavil čelem: „Je pro mne obrovské zklamání, že jsem si vítězství nechal proklouznout mezi prsty. Celý týden jsem hrál dobře, ale abyste zvítězili, musíte zahrát super rány, což se mi na posledních jamkách nepodařilo.“

Slova útěchy měl pro něho i vítězný Els: *„Je to úžasné. Jak říte, nebyl jsem v této pozici celých deset let. Na druhou stranu je mi upřímně líto mého kamaráda Scottyho.“* Víím sám, jaké to je. Mám za sebou pěknou řádku promarněných šancí a jen doufám, že Adam tuto zkušenost neponese tak těžce jako kdysi já.“

Třeba Australan zapomene hned za rok, kdy se Open vrací do skotského Muirfieldu.

AUTORKA JE ZAHRANIČNÍ DOPISOVATELKA REDAKCE.

PLNÉ ZNĚNÍ PŘÍSPĚVKŮ Z LETOŠNÍHO OPEN NAJDETE

NA WWW.GOLFINFO.CZ

Zklamání Adama Scotta by se dalo krájet.

Inzerce